

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717010002
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2717010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanej U. M., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obhajcu obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 27.03.2019 sp. zn. 6T/1/2017 na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej U. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bola obžalovaná U. M. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od 14.01.2016 do 27.03.2019 ako matka dcéry G. I., nar. XX.XX.XXXX si neplnila vyživovaciu povinnosť v F. a na iných miestach, kde sa zdržiava, hoci jej táto vyplýva zo Zákona o rodine, ktorá výška jej bola určená rozsudkom Okresného súdu v Skalici sp. zn. 7P 46/2015-47 zo dňa 17.12.2015, právoplatný dňa 13.01.2016, ktorým súd zveril mal. dcéru G. I. do osobnej starostlivosti otca I. I. a matku zaviazal prispievať na výživné dcéry sumou 84,- € mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca, a následne rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 8P/169/2017-41 zo dňa 04.07.2018, právoplatného dňa 15.08.2018, kedy súd zvýšil výživné matke zo sumy 84,- € mesačne na sumu 126,- € mesačne s účinnosťou od 02.10.2017, ktoré je povinná platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca, pričom obžalovaná dostatočne nevyvíjala snahu nájsť si zamestnanie, hoci vedela, že má vyživovaciu povinnosť voči dcére G. I., čím za uvedené obdobie spôsobila dlh na výživnom vo výške 3.915,74 € k rukám otca I. I., bytom B., M. O. XXXX/XX.

Za tento prečin jej bol podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona jej bola určená skúšobná doba na 2 roky.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanej povinnosť podľa svojich schopností zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom 3.915,74 eur k rukám otca dieťaťa.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obhajca obžalovanej JUDr. Michal Krutek, ktorým napadol správnosť výroku o treste, keď namietal, že vzhľadom na priznanie dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona bolo namieste zvažovať mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku a vrátiť vec súdu I. stupňa.

Okresný prokurátor sa vzdal odvolania.

Obhajca obžalovanej zotrval na dôvodoch odvolania aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obhajcu obžalovanej nie je dôvodné.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej, nakoľko, rovnako ako konanie na súde I. stupňa, aj na odvolacom súde prebiehalo konanie proti ušlej, pretože na takýto postup boli splnené zákonné podmienky. Bola bezvýsledná snaha odvolacieho súdu obžalovanú predvolať z ktorejkoľvek doposiaľ známej adresy (aj v zahraničí), aj snaha túto telefonicky kontaktovať, preto bola predvolaná cez vývesnú tabuľu.

Verejného zasadnutia sa osobne zúčastnil I. I. - otec G. I., ku ktorej má obžalovaná vyživovaciu povinnosť, ktorý uviedol, že obžalovaná naďalej neplní vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, a to ani po vyhlásení napadnutého rozsudku, doposiaľ neprispela na výživu maloletej žiadnou čiastkou, s výnimkou jedného telefonátu sa s dieťaťom nekontaktuje. Dlhé výživné nezaplatila.

Predmetom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu bol odvolaním napadnutý výrok o treste. Súd I. stupňa priznal obžalovanej dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/ a písm. l/ Trestného zákona, spočívajúce v tom, že sa priznala k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovala a tiež že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Zároveň u obžalovanej nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri ustálení poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v priznaní obžalovanej a oľutovaní trestného činu vychádzal súd I. stupňa z výpovede obžalovanej z prípravného konania.

Aj keď krajský súd má, vzhľadom na priebeh konania pred súdom I. stupňa, ako aj priebeh odvolacieho konania (keď je zrejmé, že obžalovaná sa pobytom v cudzine vyhýba trestnému konaniu a ďalej neplní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť), pochybnosti o tom, či je ľútosť obžalovanej, prejavená v prípravnom konaní, úprimná, a či je priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona dôvodné, v tomto smere by akákoľvek zmena bola v neprospech obžalovanej, čo je v konaní len na základe jej odvolania, resp. odvolania jej obhajcu neprípustné.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu správne prihliadol na doterajšiu beztrestnosť obžalovanej a tejto správne a v súlade so zákonom uložil podmienený trest na spodnej hranici trestnej sadzby. Skúšobnú dobu určil obžalovanej v súlade s ustanovením § 49 odsek 1 písm. a/ a § 50 odsek 1 Trestného zákona na dobu 2 rokov, čo krajský súd považoval za správne, a za súčasného uloženia povinnosti uhradiť zameškané výživné v skúšobnej dobe z hľadiska naplnenia účelu trestu za primerané.

Pretože výrok o treste vychádza z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní a ani v odvolacom konaní neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu, tak ako to navrhoval obhajca obžalovanej, krajský súd jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol. Uložený trest nie je neprímeraný, je zákonný a v prejednávanej veci mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona by nebolo dôvodné ani vzhľadom na okolnosti prípadu ani vzhľadom na osobné pomery obžalovanej, na čo v konečnom dôsledku obhajoba ani nepoukazovala.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.